

Wojciech Smarzowski w Łódzkiej Alei Gwiazd

Jego filmy od lat biją rekordy box office'u, zdobywając uznanie zarówno szerokiej publiczności, jak i krytyków filmowych. Tworzy kino o wyrazistym stylu, które nie pozostawia obojętnym. Twórca takich filmów, jak „Wesele” (2004), „Dom zły” (2009), „Róża” (2011), „Drogówka” (2012), „Wołyń” (2016) czy „Kler” (2018), za które wielokrotnie otrzymywał najważniejsze polskie nagrody, m.in. na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Orły – nagrody Polskiej Akademii Filmowej czy Paszport „Polityki”. W 2014 roku odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, a także Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Jest członkiem Europejskiej Akademii Filmowej.

HARMONOGRAM WYDARZENIA:

16:00 Ceremonia odsłonięcia gwiazdy przez Wojtka Smarzowskiego | ul. Piotrkowska 64.

17:00 Projekcja filmu „Dom zły” (2009). BILETY: https://bit.ly/Dom_Zly

19:00 Spotkanie z reżyserem, które poprowadzi Agata Gwizdała.

Kino Wojtka Smarzowskiego to kino autorskie, bardzo spójne i o charakterystycznym stylu – reżyser konsekwentnie dokonuje wiwisekcji polskiego społeczeństwa, przygląda się jego problemom i wytyka przywary. Narastające napięcie w jego filmach i dramaturgia rodem z kina gatunkowego, bliska thrillerowi, kinu sensacyjnemu, a nawet horrorowi, przekłada się na ogromny sukces filmów Smarzowskiego, choć jego kino nie zawsze jest łatwe i przyjemne w odbiorze. Reżyser nie ucieka w nim od ukazywania przemocy, brudu i ludzkich słabości. Jego filmy nie pozostawiają widza obojętnym i są rodzajem lustra, w którym przejrzeć się może każdy z nas.

Zadanie jest współfinansowane ze środków Miasta Łodzi w ramach projektu Łódź Miasto Filmu UNESCO.

Wojciech Smarzowski urodził się 18 stycznia 1963 roku w Korczynie na Podkarpaciu, a wychowywał w położonym niedaleko Jedliczu. Studia wyższe rozpoczął w 1985 roku na filmoznawstwie na Uniwersytecie Jagiellońskim, jednak po roku postanowił rozpocząć naukę na Wydziale Operatorskim Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Pomimo ukończenia studiów z fachem operatora w ręku, Wojciech Smarzowski poszedł inną drogą twórczą i zajął się reżyserią. Warsztat filmowy szkolił kręcąc reklamy i teledyski. Jego pierwszym dużym sukcesem było otrzymanie Fryderyka – najważniejszej polskiej nagrody muzycznej – za teledysk do piosenki Myslovitz „To nie był film”.

Smarzowski szybko jednak zrozumiał, że chce na ekranie opowiadać własne historie. W 1998 roku zadebiutował pierwszym filmem pełnometrażowym – „Małżowina”. Prawdziwym przełomem był dla niego jednak dopiero następny film, czyli słynne „Wesele” (2004). To gorzki portret polskiego społeczeństwa i groteskowa satyra ukazująca spotykające się na wiejskim weselu osoby z różnych grup społecznych. Film spotkał się z dużym uznaniem w kraju, gdzie zdobył kilka Orłów i nagród na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, ale także za granicą – otrzymał wyróżnienia na Międzynarodowym Festiwalu w Locarno i w Karlowych Warach.